

at den samlede Sum, der efter denne Lov anvendes, netop nedsættes med saadant noget som Pristallet.

Men jeg kan ikke sige andet end, at jeg er noget betænkelig ved den Maade, hvorpaa Nedsættelsen skal finde Sted. For hvad vil det sige, at Tillægshjælpen bortfalder? Tillægshjælpen udregnes efter Børneantallet. Det vil altsaa sige, at den bortfalder for Forsørgerne, Forsørgerne faar mindre, medens Ikke-Forsørgere faar det samme som hidtil. Naar vi fra vor Side altid har været rede til at vedstaa Samfundets Ansvar overfor dem, der var blevet arbejdsløse uden egen Skyld, har det været ikke mindst under Hensyn til Hjemmene, Familien og Børnene, og derfor er jeg noget betænkelig ved, at Nedsættelsen rammer Forsørgere, men derimod ikke Ikke-Forsørgere. Jeg skulde tro, at det under Hensyn til Formaalet med denne Understøttelse under alle Forhold vilde være mere rigtigt med den kommende Vinter for Øje at tage Nedsættelsen direkte i Forhold til Pristallet, da det, tror jeg, pengemæssigt set vil betyde omtrent det samme.

Socialministeren (Borghjerg): Desværre kan jeg ikke udtale min Glæde over en velvillig Modtagelse af mine to Lovforslag. Modtagelsen var meget kølig fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti og om muligt endnu køligere fra Venstrepartiets Ordfører; og fuld Tilslutning var der jo heller ikke fra det radikale Venstre.

Ordføreren for det konservative Parti, det ærede Medlem Hr. Sven, hævdede, at dog adskillige og meget omfattende Arbejdsløshedskasser — han nævnte to bestemte — havde benyttet Loven af 31. Marts i Aar. Han fik saa nogle Tal, som straks gjorde ham opmærksom paa, at Tallet var 44 000 af 270 000. Maa jeg føje til, hvad det ærede Medlem maaske allerede var opmærksom paa, men i hvert Fald ikke fik sagt, at den store Kasse, han regnede med havde brugt Loven af 31. Marts, Arbejdsmændenes Kasse, ikke har gjort det. Det er Smede- og Maskinarbejdernes Kasse, der har gjort det. Den og dens Medlemmer har ment økonomisk at være i Stand til at gøre det. En hel Række Kasser, blandt andre først og fremmest Arbejdsmændenes, har simpelt hen af økonomiske Grunde ikke været i Stand dertil.

Det ærede Medlem Hr. Sven talte om det Lovforslag, der blev vedtaget her i Folketinget i Marts, og talte noget om Kærnemælkssuppe. Det maa bero paa en Misforstaaelse udsprungen af en ret hurtig og

overfladisk Læsning af den Debat, der fandt Sted her den 31. Marts. Da gjorde jeg udførligt Rede for, hvorfor vi ikke kunde acceptere det af Landstingsmændene Tvede og Laursen stillede Forslag. Fra konservativ Side blev det fremhævet, at det dog havde et Fortrin, nemlig at det tog alle med, ogsaa dem, der havde opbrugt det 3-4-aarige Maksimum, og dem, der i Løbet af 2 Aar ikke havde haft Arbejde i 10 Maaneder. Det blev fremhævet meget stærkt fra konservativ Side. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller slog det i Maaneder stærkt fast i det Blad, han den Gang skrev i. Jeg ser ikke hans Pen i den sidste Tid, der er nok sket nogle Omdannelser deroppe; det beklager jeg i og for sig, jeg har læst det ærede Medlem med Fornøjelse. Men Maaneder igennem hævdede han, hvor meget bedre det konservative Forslag var end vort, og overfor det var det, jeg sagde: Hvad hjælper det, at der f. Eks. i en Tallerken Kærnemælkssuppe er en enkelt Rosin; hvis Suppen er sveden, foretrækker jeg den sunde, gode Kærnemælkssuppe uden den Rosin. Jeg viste, at det konservative Forslag var politisk uigennemførligt og praktisk umuligt. Det gjorde jeg meget grundigt, jeg skal ikke gentage det her, det ærede Medlem kan læse det Sp. 6641 fig. i Rigsdagstidenden.

Det ærede Medlem mente, at Arbejdsløshedsloven efterhaanden var blevet saa indviklet, at der snart behøvedes et helt Professorat til at fortolke den, og jeg kan erkende, at den er blevet noget indviklet. Det ærede Medlem Hr. Kragh hævdede jo, at det i Grunden var nødvendigt, og det er ogsaa til en vis Grad rigtigt; en saa kompliceret Lovgivning kan ikke bestaa af 1, 2 eller 3 Paragraffer, der maa mere til. Men det er meget muligt, at denne Lovgivning kan forenkles, og vi arbejder for Tiden med en Revision af hele Arbejdsløshedslovgivningen. Det vilde kun glæde mig, om det var muligt at simplificere denne Lovgivning det mest mulige. Der er nedsat en Socialkommission, hvis Opgave er en Forenkling og Systematisering af hele den sociale Lovgivning.

Det ærede Medlem krævede en grundig Undersøgelse i Udvalget. Jeg havde selvfølgelig helst set, at disse to Lovforslag, hvoraf det ene var til Udvalgsbehandling her i Tinget i Fjor og det andet er let overskueligt — det gaar kun ud paa Ændringer i Refusionssatserne —, var gaaet direkte til anden Behandling og hurtigt var oversendt til det andet Ting. Det havde jeg egentlig ventet, men ingen af de tre andre Partiers Ordførere ønsker det jo, de